

[Axel Kristensen.]

ne lovs skæbne, vil være så langt fremme, at politisk sprængstof ikke foreligger.

Jeg skal anbefale at stemme for lovfor-
slaget i den foreliggende form.

Aksel Møller: Vejen til denne anden behandling af vareforsyningslovforslaget er jo banet gennem et politisk forlig, der er begrænset til fire hver for sig betydningsfulde lovforslag. Jeg synes, det er nyttigt, at man understreger dette ved denne lejlighed. Bladet „Information“ bringer i eftermiddag en leder, der taler om, at ordene „storpolitisk forlig“, anvendt om det, der er sket, er en slags devaluering af ordene, og jeg er ikke uenig med „Information“ deri. Der er intet „storpolitisk forlig i dette; det forpligter ikke ud over dets indhold. Med sin tilslutning til det giver mit parti ikke regeringen absolution for beslutningen om kronesænkningen, og der er heller ikke ved vor tilslutning udtalt tillid til regeringens øvrige økonomiske politik. Det eneste, vi kan svinge os op til, er et håb om, at den vil blive bedre i fremtiden, end den har været i fortiden.

Jeg må tværtimod hævde, at når det har været nødvendigt at nøjes med dette begrænsede forlig og med de ganske få ændringer — hvor mange forventninger man end kan have til den virkning, de kan få for fremtiden —, skyldes det netop, at denne regering fører en økonomisk politik i almindelighed, f. eks. en pengepolitik, som vil komme til at forstærke de uheldige virkninger, der følger med kronesænkningen. Jeg kunne derfor udtrykke det på den måde — idet jeg dog indskyder den bemærkning, at jeg knitrer ikke med noget i lommen —, at der i mit parti breder sig en opfattelse af, at det snarere er en anden regering, vi har brug for, end en anden økonomisk lovgivning.

Forholdet er jo nemlig det, at administrationen har rigsdagen ikke megen indflydelse på; store, afgørende spørgsmål besvares udenfor rigsdagen ved regeringens direkte indflydelse f. eks. på nationalbanken og på de administrative organer, der er bygget op omkring administrationen af vareforsyningsloven og prisloven, og gennem anvendelsen af disse beføjelser og denne magt over administrationen lykkes det

regeringen i det daglige at komme til at føre en politik, som på mange områder efter vor opfattelse bremser en hensigtsmæssig økonomisk udvikling henimod en forstærket og hurtigere afvikling af krigs- og efterkrigstidsrestriktionerne. Vi ville derfor ikke have haft nogen beklagelser tilovers, hvis behandlingen af denne sag var endt med et valg. Men regeringen valgte under arbejdets gang at komme oppositionen i møde, og det brev, statsministeren gik med i sin tegnebog, er forblevet dør. Vi håber, at denne opgivelse fra regeringens side af tanken om et valg må ses som udtryk for en ny vilje til at indrømme også mit partis synspunkter mere end ørenlyd. Altså foreløbig sætter vi en parentes om den højtærede statsministers erklæring om, at der i den økonomiske politik i dag ikke går nogen bro mellem ham og os.

Det konservative folkeparti har aldrig svigtet sin pligt overfor vareforsyningsloven. Såvidt jeg erindrer, har vi ved hver eneste behandling af den og ved enhver afgørelse om dens forlængelse positivt tilsluttet os denne. Vi har indrømmet — således som jeg også gjorde det ved første behandling af sagen — nødvendigheden af denne lov, men vi har stadig set det som et mål, hver gang loven var til revision, at søge at komme friere forhold nærmere.

Vort udgangspunkt ved behandlingen af vareforsyningsloven ved denne lejlighed var, at vi ønskede en ophævelse af de indendlandske rationeringer, at vi ønskede en ophævelse af byggerestriktionerne, at vi ønskede en begrænsning af handelsministerens bemyndigelse til at foretage indgreb i det indre økonomiske liv, og ser man på de resultater, som er opnået, kan man i alt fald sige, at de i nogen grad imødekommer de synspunkter, jeg her har nævnt. Det nye stk. 2 i § 5 f. eks. er en imødekommen af synspunkter, der sigter på at få de indendlandske rationeringsordninger ophævet. Jeg skal indrømme, at bestemmelsen ikke siger noget som helst om tidspunktet derfor, heller ikke noget som helst om, hvilke restriktioner der kan blive tale om at ophæve, om man skal kunne få dem alle ophævet, eller om kun en enkelt — deri er jeg ganske enig. Men jeg opfatter det første punktum i dette stykke som et udtryk for, at man med god vilje vil gennemarbejde